

Símon Jóhann Ágústsson, bréf og kort 1930-1934

Bjarni Benediktsson – Stjórnámál – Símon Jóhann Ágústsson – Bréf – Kort

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnámálamaðurinn
Askja 2-2, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

MISS ITALIA

4N
PARIS

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

50 Rue des Écoles

Paris 5e 23/12 1931

Kon Bjarni

Fann gamalt kart. Yörum min-
um af gullfallegri stúlkun,
og var þy lægi að bjóta heilum
mum, hvernig þy eðl. að undir
hann. Loks varðit þu þvri valinn,
þvi að sjaldan mun vakna
því þvri eróhiskor kundir. En þy
þv galdromatur og sýnt um að
vekiþ alt upp. — Af stúlkunni
þv það að segja, að hún gíflit af-
därkutun korpórali að ríðillur-
sölini og þvri alit honum tvö
lörum! — Góðilegt niðjar! Strákarnir
kíðja að heilro, yfirdéllis Eiríkur
nokkur Einarsson, sem þvri þvskattu
á síni vefpentar reisu. — ~~Þvri~~

Herrn Dr. juris

Bjarni Benediktsson

Berlin-Charl.

Mommensenstrasse 39
(bei Bernstein)

Alle magne

Þorgarskjalasafn Reykjavíkur

50 Rue des Écoles

Paris 5^e

12. jan. 1932.

Kari Bjarni minn!

Jeg er mjóttinn að þá brjefið frá þér með hinum óvæntu sorgarfjettum um lát Baldurs. Hafði jeg ekki minstu hugmynd um, að hann væri veikur. Fjeteik sidast brjef frá honum, dags. 9. des., og kvæðst hann þá heilbrigður, en freyttur.

Éssgar fjettir þyrngri hefði jeg getað fengið. Jeg veit, að aldri farna á lífleiðinni mati jeg slíkum manni sem Baldri, og engum manni á jeg svo margt að þakka. Og ni er hann dáinn, ein þess að jeg geti sýnt honum nokkur merki um virðtu mína. Jeg hef ekki fleiri ord um þetta, Bjarni minn, jeg veit að þú skilur mig vel.

Mjir þætti mjög vortum, ef þú vildir skrifa mjú seinna, þegar þú hefir fengið nánari fjettir.

Með bestu kvæðjum

þínn einlopar

Simon Ágústsson

~~Michalbach~~ Michalbach
Post Wilhelmsgrüch
, Württemberg,

Skjala 31. 8. 1933.

26/7 1933.

Kari Björn!

hennar hef þú átt að skrifa þér, en í framkvæmd hefur það
þekktu, ^{ekki} því að þú ert látur við brjefskriftir. Af miðri ást
samíðu að segja. Er kominn fyrir hálfum mánuði hingað. Er í smá-
þorpi hjó skólakennara, Wunder at nafni. Hefur hann tvívegis verið á
Íslandi við náttúrufr. rannsóknir og þar hlýttu hvar til Lelundings
og þessara töluvert til forabókmennta vora. Þittur mið hjó þú besta, en
þú ert sá galti á gjöf Njandar, að ekki þa þú hjó neitt kjöt, heldur fórn
gjortu þá; ekki má þú reykja í húsinu, og fleiri sjúkvirkusegla verð
þú að beygja mig undir. Þú lifir þarri öllum freistingum heimsins,
nema Elkinu; verður mið heldur þorsöttur lestur; þú skalt skuldina
á hitanu! Það þú mig í all. sjúku gjöf. Þaglega og ligg í sób-
inu og þu reykjara. Vert þú líkl. hjó þu fram undir 10. ágúst. Þú átt
þú að þara til Leipzig og reyna að þara að vinna einu og matu.

Í Paris er mið afar dýrt, töluvert dýrara en hjó. Þu þá
er ekki svo gott þér mig að skifta um land, ef þú átt að láta
„eitt hvað sjóst eftir mig“ á næstu árum, því að mið mikill tími
þer í þá að læra þu. Þú þu svo vel að matu geti skrifad á henni,
a. m. k þu þu þu langan tíma. Því þu þu við að þara aftu til
Parisar í haust, seinu í október og vera þar skólaárið. Mið Paris
var þátt að þu. Þú þu þu þu áður en þú þu Alexander.
Heldu þu til hjó þu þu, nomenprofessor. Hefu þu þu þu þu
6 bls. þu í fransk. tímarit, „Leveure de France“, en mið tíma
isl. bókmenntir, þu þu þu þu þu, Kaubau og þu þu. Er þu þu
in loylys rituð, en annars ekki þu þu þu; þu þu þu þu þu
að sjóðu þu þu þu þu þu þu, þu þu að þu þu þu þu þu

andans ljós eða afkastamáttur. ^{II} Hann snýst þetta í kring um sjálfan
sig og verður ferdalítið, eir verki. Hann tekur sem hann sje afar mikill
Íslandsveitur, en einhvervegjum hefur það komið íu ljó okkum strák-
urum, að honum sje ekkert um okkur, en megi meira snobba
heima í Alliance Française. Þy ógnorokritnar fundust mji sunna hug-
myndir hans um hugpanorhætt Ísl.:Ísl. að okkur veri meiri iðla við
Normenn. Ékki veit jg, hvar hann hefur ferjið þá víska!

Hji í þjóðkandi er ni all fiddamlegt og í himnslagi. Hiller hefur
áreiduney mikkina meiri hluta með oju, og pressan sál í hausbandi.
Ékki get jg annað sagt en að jg haf fólvert niðra samid með þjóð-
sonisöfnum þjóðverji, þátt að himn leytingu íþmislegt gauzi oflangt.
Vonandi blómgrast þjóðkand undir stjörnu nýjra jaru kanstarans.

Jeg var ekki lítið hinn fyrri nokknum tögum, þegar 2 stelpur, sem hjóru
koma blárandi og mósandi til min og kvefdu í Ísl. Þeyr jg, þeyri þandri ofu.
Hji nálegt, a Sing-woch, söngvika, með þjóð þjóðlög. Þó jg eistkveld þamgátt
með stelpunum. Var þar sungið af miklum nið: Þeyr jg, ekki veit jg
eftir hveon lagið er, þess var ekki getið, en líkt þátti mji það tögum þóirkeif.
Þá getur það verið eftir annan. - Hafði jg af þessu hinn næsta skemtan.

Frá Rítti hefi jg ekkert lengi heyr. Hann var, ein og þri kauski
veikt, í Róm, rallaun vetur, eða þann undir þásko. Síðan þó hann til
Genf; skrifði hann mji þaðan, að hann myndi þara um miðjan júl til
England, þara þaðan heim í september, síðan út aftur og heim aftur al-
þarum. Tekur hann við ríttjóru Alþýðabl. í haust-þat er víst ekkert
kepitarniál lengur. Hefur hann verið að biðja mji að skrifa greinar í Alþbl.
en ekki veit jg hvort úr þvi verður, jg hefi nóg annað við límanum að gera
og hefi aldrei haft hið mji sem politikusi eða blaðmanni. - Jg held, að
Ríttur bndi þarvo alveg í sjötti helli. Jg hefi alltaf haft hið honum sem
stjórnvaldomanni og „organisateur“. Þat er abein átt, sem jg er ótílið
hræddur við: að hann verði of hefningjóra, en það er ein hris rífidasta
þraut lífsins: að kunnio, að gleyma, ein þess þó, að þáttu sjöttu hlutasinn
fyrri öðrum.

Leipzig C.I.

Härtelstrasse 5te (bei Habenicht)

10. Sept 1933.

Mini Björni!

Jeg var að þú brýst þitt hjett áðan með
hinum miklu sorgarþegnum sem lát Ragnhildur
septem þinnar. Hafði jeg sjö lát hennar nokkurn
dögum áður í Morgunblaðinu. Mjög brá mig
við þessu þegni, því að jeg heyrði hana í báta-
veggi, eftir brýfi áðvona, sem hún skrifadi mig
í feimni í vor. Hafði óregist hjó mig að eva þú
þangast til eum daginn — en jeg elskert áðan
þjett af ykkur. — Jeg þarf varla að segja, að
jeg þer sáran söknuð eum Ragnhildi sáludru, og
votta jeg ykkur öllum djúpstu sáminu mína
í samnum ykkur.

Jeg hef mi verið þapan mánuð í Leipzig og
verð hjó þangast til heimt í október. Þú þer jeg
áttur til Parísar. Hjó þer þitt til hídenda; jeg
veinu mestallan daginn í Vólkaóðfunum og
þú ekki þam eir þú, sem jeg þarf að þjett.

ad lese. þannig lifur hinsin miklu fljóta
en þeg vildi - þeg bj eum skenbur i „Passion“, en
hatti ad bota nja efti nokkro vage en held þo
ner lengim. það verður eitthvæð aðrirar, og þeg
er næste þuningahtill eins og vant er. Þykt
verste er, að þeg sj fram ei næste þuninga vandaði
i lok ársins, en einhverri vegim verð þeg að skrölla.

Hjir er einu annor Íslendingur en þeg, Matthias
Þorsson að nafni. les hann uppeldisfr. og heimsp.
Sji þeg hann oftast vaxlegg i bókasafninu. Höfum
við lesið yfir saman þýðingur (eo fyrstu blado?) i
bók efti Ed. Spranger, þazan þýskan sálfröding.
Kr. Arnóresson hefur þýtt bókina, en heiti ei
þýskur „Psychologie des freudallers“. Virkist okkur
þýðingin allgæð, þátt viddi sjé einu hin ónáttvarn
og umstæðar röng. það er varla mögulegt að þýða
vatkur um þetta efni ei ísl. Spjálfræft verður
bákin nokkud skembim fyrir Íslendinga - því
að hin er alls ekki þýtt i þýskumni. Allt
Menningsrjúður að gefa til bólkina, og efast þeg
ekki en, að þýðingin verði samileg þegar Kirkin
hefur gengið frá kemni.

Þeg usirktist kannski i vid þig heimur, að Freyðskinn
Þorsson hefur þýtt Haagfræði efti Cl. Gide,
þaktafranskan manni. Hefur Menningsrjúður
þegar gefið til fyrro beindid af þýðingunni.

þeg hefi að gamni mínu búið nokkror bls. af þýð-
ingum á Stóran við frumlestan, og virðit mig
hinn óndkvenn og sumstadar eníid við heyrum höf.
Íslensk þoni eru allvída sítu í, ein þess aðnokkú
sji gætið um, að þar sji vekið þi frumlestanum.
Ekkert er gætið um, ef þi hvað útgáfu bóka í þýð,
og 80 bls. Kaffi í byggi bókasímar um aðferðir há-
fræðisáunusókna hefur þýð. slept. Þonandi gerir
þýð. grein fyrir breytingum sínum og „Óvissalegum“
í sínum hendi þýðingarnar. — Mj þint
Menningsráðið og þann mig þess varðkæri mið
bókaútgáfu sína, ef margi þar sji þessari.
Hj nú skakkað í þvi skjöldum, að þar hafa haima
vit á, margi þessu verk er að hendi þess. Ef þýð.
er á góðu máli og ljútt aflestar á Íslensku, þi hljó
þeir all þess. En visindarit er allaf visindarit,
og ef það er þýðt á önnur mál, mi þar engi
breyt eða bætú síni, nema að gæti þess a. m. k.
Hitt er óráðveðri á harte slízi. Ef þil vill hefu
Fréyðleimu þarid ef þi veðri þýðingum (Hil. sanski
ef þi þvi um Moynis Argens sáði mig) á bókum,
er þi afökum nær skakkt. Ef þýð. er vona
mikið áhugumál að mæti Íslendinga háfræð-
berg, þá get þann sjálþagt þess gott enokt eða
þýðt háfræðit á bnd við þess franskú og
þýðt þar, þar sem gæti mi sátt fyrir, að þann
skili: þann mál betur en þess.

Mj þátt: gæti að heyr, að þvinn þann vel iit

síg um kemari. Þeg hef hvílegis skrifat honum,
en ekki var þengid -

Þeg er ekki vil upplagðu aðstífa míne offer
því að heita. Þeg við karlega aðheita öllum
heine lífi þess og vono, að mönnum þinni þari
vi að betna.

Mið bestu kveðjum
þinn líf.

Simon Jóh. Ágústsson

P.S. Seytu Sólmi, að þeg vonist eftir lídu þri honum
ein kvartíme við þak þari.

PARIS. Cité Universitaire
Maison des Provinces Françaises
(M. Guérille, Arch.)

Paris, 29/10 '34

PARIS 29 OCT 1934
Tinnu- og háttíðis-
skrifstofa gættur:

upphaf virðis

Simon Joh. Registerson

Editions Montsouris - 30 bis, Boulevard Jourdan

PA
AV. LAFAYETTE
15 OCT 1934

Herra professor

Bjarni Benediktsson
og frú

Reykjavík

ISLANDE